

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 317/2021-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ] zastúpeného spoločnosťou JUDr. Roman Hojer s. r. o. advokátska kancelária, Šustekova 51, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Roman Hojer, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 113/2020 a jeho uzneseníu z 1. decembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Listiny základných práv a slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia a jeho uznesením č. k. 3 Tos 113/2020 z 1. decembra 2020. Sťažovateľ navrhuje, aby ho ústavný súd prepustil na slobodu.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je väzobne trestne stíhaný pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v predmetnej trestnej veci na základe obžaloby podanej 2. novembra 2020 rozhodol podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku uznesením č. k. 6 T 115/2020 z 24. novembra 2020 o ponechaní sťažovateľa vo väzbe po podaní obžaloby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Okresný súd zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku jeho väzbu nenahradil písomným sľubom ani dohľadom probačného a mediačného úradníka.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným krajskému súdu 30. novembra 2020. O podanej sťažnosti rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

4. Napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 1. decembra 2020, t. j. dňom jeho vyhlásenia a z poštových doručení, ktoré si ústavný súd vyžiadal, vyplýva, že sťažovateľovi bolo doručené 15. decembra 2020 do Ústavu na výkon väzby Žilina a jeho právnomu zástupcovi 16. decembra 2020 do sídla jeho kancelárie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ podal proti postupu krajského súdu v jeho trestnej veci a proti napadnutému uzneseniu krajského súdu ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) krajský súd mu predmetné uznesenie nedoručil aj napriek tomu, že podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku tak urobiť mal, pretože je ako obvinený osobou, ktorá je oprávnená podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok,

b) krajský súd doručil napadnuté uznesenie iba jeho obhajcovi, čo nemožno považovať za doručenie do vlastných rúk v zmysle Trestného poriadku,

c) nesprávnym postupom, resp. pochybením krajského súdu, mu bolo zabránené opätovne podať žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, čím nebolo možné kontrolovať zákonnosť väzby v mesačnej periodicite.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práv sťažovateľa uvedených v bode 1 odôvodnenia postupom a uznesením krajského súdu o zamietnutí sťažnosti proti rozhodnutiu okresného súdu o jeho ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby.

7. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Ústavný súd hneď v úvode odôvodnenia svojho rozhodnutia poukazuje na § 124 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto

rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03, II. ÚS 2/2015).

10. Z registra doložiek právoplatnosti považuje ústavný súd za preukázané, že konanie o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 6 T 115/2020 z 24. novembra 2020 bolo právoplatne skončené dňom vyhlásenia napadnutého uznesenia krajského súdu, t. j. 1. decembra 2020. Zo zistení ústavného súdu spoľahlivo vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 15. decembra 2020. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súde doručená 22. júna 2021, je teda bez pochyb možné uzavrieť, že ochrany svojich práv sa sťažovateľ domáha celkom zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty stanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde.

11. Preskúmaním obsahu ústavnej sťažnosti zároveň ústavný súd zistil, že neobstojí ani tvrdenie sťažovateľa o nedoručení napadnutého uznesenia, pretože poštová doručienka založená v príslušnom súdnom spise krajského súdu jednoznačne preukazuje, že sťažovateľ predmetné uznesenie prevzal 15. decembra 2020 v ústave na výkon väzby, čo by prípadne zakladalo aj dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

12. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa smerujúca proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 113/2020 a jeho uzneseniu z 1. decembra 2020 je podaná oneskorene a je zjavne neopodstatnená. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) a g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 4. augusta 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu